

Zomerserie: Mensen van de weg
Dagthema: Al gaande wordt de weg gebaad

Overweging 24 juli 2016 – Diana Vernooij

Lector: Liesbeth Broekhoff

“... De weg die zich in jouw leven ontvouwt is een geschenk,
een pad dat zich baant omdat jij het gaat.
Je gaat je pad door woestijnen, je kapt je weg door de wildernis.
De bergen en heuvels breken uit in gejubel,
de bomen in het veld klappen in hun handen ...”

Eerste lezing: De weg

Tweede lezing: Jesaja 55: 6-13

Openingsgebed

Bodhisattva-geloften

Hoe talloos de levende wezens ook zijn,
ik zal ze alle bevrijden.
Hoe grenzeloos de werkelijkheid ook is,
ik zal haar geheel waarnemen,
Hoe bedrieglijk de passies ook zijn,
ik zal ze alle omkeren,
Hoe eindeloos de weg van ontwaken ook is,
ik zal haar ten einde gaan.

Lied: Op weg naar mijn lief

Boudewijn de Groot

Op weg naar mijn lief
ging ik langs warme huizen
waar bandeloze vrouwen me aanbaden
maar waar ik ze ook streelde
ik kon maar niet vergeten
dat ik op weg was naar mijn lief

Ze zei: laat je niet verleiden
maar kom in mijn armen
want tot het einde der dagen, heb ik je lief

Op weg naar mijn lief
kwam ik bij koele meren
waar roekeloze maagden zich in baadden
maar hoe ik ze ook zag wenken
ik moest er steeds aan denken
dat ik op weg was naar mijn lief

Ze zei: laat je niet verleiden
maar kom in mijn armen
want tot het einde der dagen, heb ik je lief

Op weg naar mijn lief
trok ik door verre landen
waar mannen zonder ogen voor me baden
waar moeders zonder kinderen naar me staarden
waar kinderen zonder moeder
zonder hoop en zonder huis naast me bezweken
waar huizen zonder ramen
zonder daken zonder mensen brandden in de nacht

Waar alles tevergeefs was, zonder kracht
Alleen de rijken en de sterken
Alleen de legers en de kerken
Alleen de macht
Maar ik moest trachten te ontkomen
want ik had me voorgenomen
dat ik op weg was naar mijn lief

En toen ik eindelijk thuiskwam
was mijn lief zo wijs en zacht
Ze zei: laat je niet misleiden
hier in mijn armen
maar ga naar al die landen
help eerst de allerkleinsten
en tot het einde der dagen, heb ik je lief

Welkom en inleiding

Goede morgen lieve mensen. Fijn dat jullie vanmorgen op weg zijn gegaan naar De Duif zijn. Het is een warme zomerdag, eindelijk – velen van ons zijn op vakantie, anderen zoeken in eigen omgeving verkoeling en nieuwe impulsen. Welkom, als je hier voor het eerst bent. Welkom als je hier niet bent weg te slaan. Welkom aan ieder die daartussen in zit. Fijn dat jullie er zijn! Aan de deur hebben we de regenboogvlag gehangen, het zijn immers Gay-Pride-veckes in Amsterdam. Het is zo overduidelijk bij ons, maar toch willen wij nogmaals duidelijk maken dat wij inclusief zijn als kerk, iedereen is welkom, onze boodschap is voor iedereen bevrijdend! En om het maar weer eens dwars te zeggen: bij ons zijn óók de hetero-seksuelen welkom!

Confucius

“Mensen van de weg” is het thema van onze zomerserie. “Mensen van de weg” werden ze genoemd, onze voorgangers, de eerste Joodse volgelingen van Jezus. Maar ook andere tradities kennen de “Mensen van de weg”. Confucius hechtte waarde aan de alledaagse dingen die wij doen en laten. Hij zei: “Het zijn de mensen die de Weg groot maken, niet de Weg die de mensen groot maakt.” Oftewel, wij hebben onze weg door het leven serieus vorm te geven en niet af te wachten wat de Goden ons brengen. De Dhammapada, een van de vele teksten van de Boeddha, betekent letterlijk: De Weg van de Wijsheid en is ook wel vergelijkbaar met ons bijbelboek Wijsheid. De Boddhisatvagebellen die wij net als openingsgebed baden, is de gelofte uit de Boeddhistische Mahayanatraditie, een gelofte om

een levensweg naar bevrijding en inzicht en ontwaken af te leggen. Het is een van mijn vaste ochtendgebeden.

In 't diepe

Het is dus een universeel thema. Ieder mens zoekt zijn levensweg. De mensensoort is het enige soort wezens dat kan ingrijpen in de gang van de natuur, dat besluiten kan nemen en kan kiezen voor de ene weg of de andere, dat bewust kan opbouwen en afbreken. Daarmee zijn we ook in het diepe gegooid – want waarop baseer je je keuzen?

We luisterden net naar een van mijn favoriete liederen van Boudewijn de Groot. Hij zingt van de weg naar zijn lief. Hij is onderweg – dat is wat hij zeker weet. En onderweg wachten hem verleidingen, hem wachten verschrikkingen maar hij heeft een richting: hij koerst naar zijn lief. Bij thuiskomst in de armen van zijn lief wordt hij de wereld weer ingestuurd – nu met een nieuwe opdracht: ga op weg en help.

Dit is in het kort het verhaal zoals je ze in vele variaties in vele religieuze tradities kan vinden: op weg naar het geluk, gaat de held de wereld in. De held onderzoekt, ondervindt, overwint zichzelf en komt eindelijk thuis met een besef van wijsheid en mededogen.

Zoektocht

Daarom heb ik voor deze zomerviering gebeden, teksten en liederen gekozen over de weg gezien vanuit allerlei culturen en spirituele tradities, ook de spirituele traditie van seks, drugs en rock & roll van Herman Brood.

Het is een compilatie van ons aller zoektocht naar levensvreugde en zin.

Liesbeth en ik wens ons allen een goede viering.

Gebod om kracht

uit de Upanishads

Er is een kracht die geest is en leven,
licht en waarheid en grenzeloze ruimte.
Zij omvat alle activiteit en verlangen,
alle geuren en smaken.
Deze kracht is het die het hele universum ontvouwt
en in stilte alles lief heeft.
Dit is de kracht die in mijn hart woont.

Lied: Verward

Marieke van Baest / Teresa Takken

Mijn voeten vertragen, verlaten het pad
verdwalen in de tijd,
hun stap is onzeker vol droevige schaduw
ik ben de richting kwijt.
Mijn handen verzaken vergeten gebaren
verliezen keer op keer,
hun werk is vergeven gestold hun bewegen
ik vind geen houvast meer.

Mijn ogen verdraaien verdringen de wereld
vermijden wat verwacht,
hun licht lijkt geweken de passie verdwenen
mijn wezen raakt verward.
En mijn hart draagt de oude beelden,
in mijn hoofd klinken woorden van thuis

en mijn oren horen vertrouwde muziek:
ik wil dansen,
dansen de weg terug naar huis!

Eerste lezing: De weg

Antonio Machado (1875 – 1939)

Reiziger,
er is geen weg
de weg maak je zelf, door te gaan.

Alles gaat voorbij en alles blijft,
maar het is aan ons om te gaan,
verder gaan en wegen banen,
wegen over de zee.

Nooit heb ik roem nagestreefd
en de mensen mijn lied willen inprenten;
ik houd van werelden die subtiel zijn,
gewichtloos en vriendelijk, als zeepbellen.
Ik houd ervan om te zien hoe ze geel en rood kleuren,
gaan trillen, plotseling en uit elkaar spatten.
Nooit heb ik roem nagestreefd.

Reiziger, de weg,
dat zijn jouw sporen, en niets anders.
Reiziger, er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan.
Door te gaan maak je de weg
en als je achterom kijkt,
zie je het pad dat je nooit meer zult hoeven betreden.

Reiziger, er is geen weg,
alleen een schuimspoor in de zee.

Een tijd geleden hoorde men, op deze plaats, waar nu een doornbos staat, de stem van een dichter die riep:

Reiziger, er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan stap voor stap,
regel voor regel.

De dichter stierf ver van zijn huis,
hem bedekt het stof van een naburig land.

Toen men van die plek wegliep, hoorde men hem huilen:

Reiziger er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan,
stap voor stap, regel voor regel.

Als de vink niet kan zingen,
als de dichter een pelgrim is
als bidden ons niets oplevert:

reiziger, er is geen weg,
de weg maak je zelf, door te gaan stap voor stap,
regel voor regel.

Waarom de sporen van het toeval wegen noemen?
Ieder die voortgaat, wandelt,
als Jezus, over de zee.

Lied van alle dagen

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Nooit hoorden wij
andere stemmen dan de onze.
Nooit waren er handen die doen
wat handen niet kunnen,
nooit andere
goddelozer mensen dan wij.

Maar er was daglicht,
alle dagen, wat ook gebeurde,
alsof wij liepen
over een onzichtbaar weefsel
boven de afgrond gespannen,
dat niet scheurde.

Nooit werd iemand
weggetild uit de tijd.
Maar soms even
wordt lijden opgeschort
of dragen mensen het samen.
Zo zouden wij moeten leven.

Tweede lezing: Jesaja 55: 6-13

Zoekt de Ene terwijl hij zich laat vinden,-
roept de Ene aan terwijl hij nabij is!

De boosdoener verlate zijn weg,
de man van onheil zijn gedachten;
hij kere terug naar de Ene en die zal zich over hem ontfermen,
naar onze God want die vergeeft veelvuldig.

Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten
en uw wegen niet mijn wegen! – tijding van de Ene.

Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, - zó zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en
mijn gedachten dan uw gedachten!
Ja, zoals neerdaalt de regen en de sneeuw uit de hemel,
en daarheen niet terugkeert dan nadat hij de aarde heeft gelaafd, haar heeft doen baren en
laten uitspruiten,
- en zaad heeft gegeven aan de zaaier en brood aan de eter,-
zó zal mijn woord zijn dat wegtrekt uit mijn mond:
het keert niet ledig tot mij terug,-
dan nadat het gedaan heeft wat mij behaagt
en heeft doen lukken waarvoor ik het uitzond.

Ja, in vreugde zult ge wegtrekken,
in vrede worden voort geleid;

de bergen en de heuvels zullen voor uw aanschijn uitbreken in gejubel,
alle bomen des velds in de handen klappen.
In plaats van het doornbos schiet een cipres op;
in plaats van de distels schiet een mirteboom op;
worden zal dat voor de Ene tot een naam,
tot een eeuwig teken, dat niet wordt weggemaaid.

Overweging

De eerste keer dat ik manager werd hielp ik mee om een stedenbouwkundig bureau van de grond te tillen. De hele administratie moest worden ingericht, personeelswerk opgezet, mensen aangenomen, pand ingericht, financieel systeem op poten, folders gemaakt en managementrapportages ontworpen over de stand van zaken. Drie jaar later, tegen de tijd dat alles lekker liep, werd het bureau weer opgeheven. Ik weet nog goed hoe zonde ik dat vond, dat alles wat we hadden opgebouwd weer overboord kon worden gegooid. Mijn tweede managementbaan was er verdraaid weer een van opbouwen en afbreken. Ik dacht dat het aan mij lag, dat ik verkeerd koos. Toen kwam ik erachter dat dát het werk is van een manager: opbouwen, reorganiseren en weer afbreken. Want dat wat je hebt opgebouwd gaat je in de weg zitten als het standaard wordt. De wereld verandert en heeft dus weer een andere organisatie nodig.

Boeggolf

Het is precies zo met onze levensweg. We banen ons een weg door het leven. Soms lopen we een tijdje mee op het pad van een ander – maar we moeten afslaan, ons eigen spoor trekken. Achterom gekeken zien we nog delen van het spoor dat wij achterlieten. Soms zien we het spoor dooreenlopen met honderd andere sporen, soms is het een eenzame weg door een woestijn. Als we om kijken is het meestal al verdwenen, als een schuimspoor in zee of een weggeebde boeggolf. En we weten dat we nooit meer hetzelfde pad zullen lopen.

Dat stemt ons weemoedig. Waar zijn de tijden gebleven van die levensweg die we met moed veroverd hebben en neergezet? Het verbaast mij steeds weer hoe nieuw, hoe onbelast maar ook hoe naïef het heden kan zijn, alsof al die moeite, al dat banen van een weg er nooit geweest is.

Targets

Mensen willen hun levensweg plannen. Ze denken: Je kijkt naar waar je goed in bent, je kiest er een opleiding bij, stippelt een weg uit en zet zo je carrière op. Voorts kijk je om je heen naar een leuke partner, kiest er een die goede perspectieven heeft en een lekker smoeltje en je wordt gelukkig. Je bouwt iets op, al dan niet met kinderen, en daar gedij je in. Je bent “gearriveerd”.

Ik weet niet hoe het bij u is gegaan in het leven – bij mij is het zo niet gelopen. Wat ik opbouwde, ontviel me weer net zo hard. De lastigste relaties bleken de meest dierbare. De beoogde carrière viel in het water, en wat ik kreeg werd me als een niet gevraagd geschenk in de schoot geworpen en maakte me uiteindelijk veel gelukkiger dan ik had kunnen bedenken.

Ik had het wel gewild maar mij is het niet gelukt om targets te stellen op mijn levensweg in carrière en liefde en je ook nog te halen. Maar wat deze mislukkingen me schonken, was meer medeleven met anderen, meer compassie en medemenselijkheid. Het zijn juist de ervaring van verlies en mislukking die je zacht maken door pijn en verdriet en rijp maken

voor compassie met de vreemde snuiters op je pad. Het wekt je interesse voor de wijzen waarop je om kunt gaan met de ondoorgroendelijke wegen van het lot.

Spontaan

Wij noemen het: het lot, maar in het Oosten noemen ze het de Weg: dat wat zich aandient, de vreemde zijsprong die het leven neemt, waar je tegen kunt vechten of waar je wat van kunt maken. Zijn we dan helemaal aan de goden, aan dat lot, overgeleverd? In zekere zin is dat zo. We kiezen toch eigenlijk de meest belangrijke zaken in ons leven op emotie. We overwegen wel van alles en die afwegingen kunnen ons weerhouden om iets te ondernemen dat in ons hoofd opkomt. Maar een puur rationele keuze maken we nooit. Komen de beste besluiten niet toch door een ingeving – een sprong in het diepe, iets dat wellicht na lang overwegen toch spontaan ons in lijkt te vallen, een mogelijkheid die als een groot avontuur lokt?

Wij hebben invloed op de kwaliteit van al die vreemde sprongen van het leven, wij kunnen er iets moois van maken of er iets ongelooflijk stoms mee doen. En niemand maakt er alleen maar iets moois van. Maar we kunnen het wel leren.

Levenskunstenaars bewegen mee, en verfijnen hun reacties op het lot zodat ze uit allerlei actie-reactiepatronen blijven en zorgen dat ze in balans zijn – wat de toekomst hen ook brengen zal.

Er komt iets op je weg. Je kunt nee zeggen of ja – afhouden of aangaan. Maar een weg uitstippelen – vergeet het maar. Onze keuzen zijn goed als we van meerdere kanten hebben gekeken, de omstandigheden aanvoelen, de dagelijkse dingen in een breder perspectief zien, zonder te snel te oordelen. Juist niet, niet oordelen, niet te snel willen besluiten – maar kijken, kijken, kijken, en openleggen en afwachten tot je weet welke stap je moet zetten.

Je kunt dus, en dat is eigenlijk veel boeiender dan iets uitstippelen, je kunt voor jezelf, je werk en je geliefden de voorwaarden scheppen om verder op te bloeien, nieuwsgierig naar wat komen gaat.

Privé geluk

Gaat ons pad om het vinden van ons privé geluk? Nee, ik denk het niet, en ik denk dat daar ook juist de crux zit. Geluk laat zich alleen vinden als je er niet rechtstreeks op af gaat, als je denkt te weten wat je geluk zal brengen. Geluk ontglipt je als je het vastgrijpt. Geluk valt je toe als je wijs leeft, het lot omarmt, als je waarheid herkent, inzicht verwerft én vooral als je met anderen bent en in hen hun grootsheid ziet verschijnen.

Mijn nieuwe lief vertelde ik dat mijn echte Grote Liefde geen mens is maar God, de Weg – al huiver ik om dergelijke grote woorden vol vuur uit te spreken. Toch is het zo – ik ga niet voor relationeel geluk en vertier, niet voor gezinsleven, niet voor genot of gezellige gezamenlijkheid – al sla ik het natuurlijk niet af als het op mijn pad komt! Ik ga uiteindelijk voor de Waarheid, zelfs al doet die pijn.

We zijn de viering begonnen met de vier geloften die regelmatig in een zenklooster worden gebeden. Alle levende wezens redden, de hele grenzeloze wereld waarnemen, alle verwarrende passies onschadelijk maken, de eindeloze weg van ontwaken ten einde gaan. Het zijn grote woorden, groter dan we ooit kunnen waarmaken – maar is dat niet waar het leven voor is, voor het ondernemen van grootse dingen, voor grenzeloze passie en compassie? We hopen dat de liefde ons gelukkig zal maken, maar ze brengt ons geluk én pijn, in net zo hevige mate – ze maakt ons groot én ze schoffelt ons onderuit. We willen dat

eigen bedrijf, die andere baan, die andere studie, dat uitdagende vrijwilligerswerk, die kinderen willen we – al gaan we failliet of liggen er de nachten wakker van. We willen die weg gaan. Steeds opnieuw, omdat we in die kwetsbaarheid, in dat overschrijden van onze veilige grenzen, onze vrijheid weten en onze weg naar verlichting. Ieder beetje ontwikkeling en elke flard inzicht tilt ons op uit het alledaagse bestaan en is daarom oneindig veel meer waard dan vertier en vermaak en succes met klatergoud.

Geschenk

De weg die zich in jouw leven ontvouwt is een geschenk, een pad dat zich baant omdat jij het gaat. Je gaat je pad door woestijnen, je kapt je weg door de wildernis. De bergen en heuvels breken uit in gejubel, de bomen in het veld klappen in hun handen. Jij, je loopt over water, de zeeën kloven zich – een onmogelijke weg maak jij begaanbaar. Het is uniek, het is jouw Weg!

Pianomuziek van Ludovico Einaudi / Jeroen van Veen

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
de God die de wereld tot leven roept
en die vraagt om ons antwoord.
Ik geloof in Jezus, in wie ik de mens herken
zoals God ons heeft bedoeld.
Ik geloof in een gemeenschap die,
toegerust met de kracht van de geest,
vrijheid geeft aan mensen.
En ik weet zeker, dat God dichtbij is
en dat zij naar ons glimlacht.

Collecte

Pianomuziek van Ludovico Einaudi tijdens de collecte

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Wij breken en delen.
Wij breken samen brood
en reiken aan elkaar de beker.
Dit eeuwenoud gebaar
herhalen wij vandaag.

Door te breken en te delen
vieren we gemeenschap en
belijden we gelijkheid en solidariteit.

Een volk begon de uittocht,
bevrijdde zich van slavernij,
en trok door de woestijn.

Een mens liep over water,
Jezus van Nazareth uit Palestina.

Hij sprak tot ons, zijn vrienden, en zei:
leven is breken en delen.
Hij brak het brood en deelde de wijn.

Zo zullen wij ook ons levenspad gaan,
de weg van bevrijding.
Wij zullen leven vanuit compassie
met eenieder die lijdt aan het leven,
de mensen van vandaag.

Daarom herhalen wij vanmorgen
dit oud gebaar van breken en delen
van brood en wijn.

Nodiging

Kom naar voren en deel brood en wijn met allen die hier aanwezig zijn. Dit eenvoudige ritueel herinnert ons iedere week aan de kracht van samenleven. Rituelen zijn er niet om de wereld buiten ons te bezweren, rituelen zijn er om onszelf te oefenen. Wij oefenen met dit ritueel van breken en delen iedere week het geven en ontvangen, het delen met elkaar van lief en leed, van geld en mogelijkheden. Wie zouden wij zijn als niet op belangrijke momenten in ons leven iemand haar liefde met ons gedeeld had, zijn geld of inspiratie?

Jezus gaf zich volledig aan de weg van bevrijding, hij gaf zich voor onze grootsheid. En hij brak brood en deelde wijn ter herinnering. Wij, zijn leerlingen, oefenen onszelf om met hetzelfde lef ons pad naar bevrijding te lopen, hoe eindeloos de weg van ontwaken ook is. Kom dan, niemand is uitgezonderd, ook jij niet, om je eigen weg naar ontwaken en bevrijding te lopen – in het besef dat je die weg nooit alleen gaat. Kom, het brood en de wijn staan klaar.

Breken en delen van brood en wijn

Pianomuziek van Ludovico Einaudi / Jeroen van Veen

Lied My Way

Herman Brood

*And now, the end is here
And so I face the final curtain
My friend, I'll say it clear
I'll state my case, of which I'm certain
I've lived a life that's full
I traveled each and every highway
And more, much more than this, I did it my way*

*Regrets, I've had a few
But then again, too few to mention
I did what I had to do and saw it through without exemption
I planned each charted course,
each careful step along the byway
And more, much more than this, I did it my way*

*Yes, there were times, I'm sure you knew
When I bit off more than I could chew
But through it all, when there was doubt*

*I ate it up and spit it out
I faced it all and I stood tall and did it my way*

*I've loved, I've laughed and cried
I've had my fill, my share of losing
And now, as tears subside, I find it all so amusing
To think I did all that
And may I say, not in a shy way,
"Oh, no, oh, no, not me, I did it my way"*

*For what is a man, what has he got?
If not himself, then he has naught
To say the things he truly feels
and not the words of one who kneels
The record shows I took the blows and did it my way!
Yes, it was my way*

Voorbeden

Laat ons bidden voor onszelf,
en iedereen die zijn levensweg zoekt.
Dat wij kracht en tederheid ontdekken
en het lef hebben om de weg naar binnen te gaan.

Laat ons bidden dat verstillings van onze drukke gedachten
ruimte mag geven in ons hart,
om werkelijk bij de ander te kunnen zijn.

Laat ons hart dan zijn bij de mensen die ons na staan,
en laat ons net zo veel liefde voelen voor wie we niet kennen.
Moge ons hart overlopen van mededogen en warmte.

Laat ons bidden voor mensen wier levenswegen gekleurd worden
door pijn, angst of verlies,
mensen die in tergende onzekerheid leven, vluchtelingen tussen wanhoop en hoop.
Dat de levende God, zich zal openbaren in hun hart,
en hen moed geeft en vertrouwen.

Laat ons bidden dat wij de moed hebben
om niet te weten wat we moeten doen en toch op weg gaan,
verrukt van de bergen en de heuvels op ons pad die uitbreken in gejubel,
en met de intentie dat iedere stap die we zetten
zal getuigen van onbegrensde liefdevolle vriendelijkheid.

Gebied om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn.
Mogen ze leven in veiligheid en vreugde.
Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk, man of vrouw,
dier of mens, homo of hetero, groot of klein zijn,
of we ze al dan niet kunnen zien,
of ze veraf of dichtbij zijn,

of ze geboren zijn of nog geboren moeten worden,
- mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –
tot welke staat het ook behoort - verachten,
laat niemand door boosheid of haat
een ander schade willen berokkenen.

Zoals een moeder waakt over haar kind, bereid haar leven te wagen om haar enige kind te beschermen.

Laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Lied: You've got me singing

Leonard Cohen

*You got me singing
Even tho' the news is bad
You got me singing
The only song I ever had
You got me singing
Ever since the river died
You got me thinking
Of the places we could hide*

*You got me singing
Even though the world is gone
You got me thinking
I'd like to carry on*

*You got me singing
Even tho' it all looks grim
You got me singing
The Hallelujah hymn
You got me singing
Like a prisoner in a jail
You got me singing
Like my pardon's in the mail*

*You got me wishing
Our little love would last
You got thinking
Like those people of the past.*

Actie en informatie

Slotlied: Onze Vader Verborg

Huub Oosterhuis / Thom Löwenthal

Onze Vader verborgen,
uw naam worde zichtbaar in ons.
Uw koninkrijk kome op aarde,
Uw wil geschiede
een wereld, met bomen tot in de hemel,

waar water, schoonheid en brood,
gerechtigheid is en genade

waar vrede niet hoeft bevochten,
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen,
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd,
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd,
leg uw woord op ons hart,
breek het ijzer met handen,
breek de macht van het kwaad.

Van U is de toekomst kome wat komt.

Zegenbede

Moge de Krachtige en Tedere
dicht bij ons zijn de komende dagen
en alle dagen in ons verdere leven.

Moge ZHij op onze weg onze ogen en onze armen openen
opdat wij onverschrokken en met ontwaakt hart
onze levensweg banen vanuit liefde.
Moge de weg ons tegemoet komen
de wind in onze rug zijn en de zon op ons gezicht schijnen.

Moge ons diepste wezen, God in ons leven,
ons daarbij kracht en tederheid schenken en vrede,
Amen.